

சங்க இலக்கியக் கல்வி மன்றம்

மூன்றாம் நிலை - கொன்றை

எளிய உரை: வைதேகி, சங்கர்

சங்க இலக்கிய நூல்கள்

எட்டுத் தொகை நூல்களையும் பத்துப் பாட்டுகளையும் கொண்டது சங்க இலக்கியம். பழைய உரையாசிரியர்கள் இந்த இலக்கியத்தைச் 'சான்றோர் செய்யுள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் உள்ள பாடல்கள் அகம் (உள்) புறம் (வெளி) என்ற இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டவை. சங்க இலக்கியம் இயற்கை இலக்கியமும் ஆகும். பல வகை விலங்குகள், பறவைகள், பூச்சிகள், மரங்கள், செடிகள், கொடிகள், மலர்கள், வான இயல் குறிப்புகள் யாவும் அதில் உள்ளன.

எட்டுத்தொகை

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிறுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம் புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை".

பத்துப்பாட்டு

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல் வாடை கோல் குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து."

முதல் தேர்வு நிலையான முல்லை நிலையில் 18 சங்க நூல்களைப் பற்றிய குறிப்பும், திணைகளைப் பற்றிய குறிப்பும் முதல் நிலையான முல்லையில் உள்ளது.

"சங்கப் புலவர்க்குத் தமிழ் மட்டும் மொழி இல்லை. நிலங்கள், பாடலில் உள்ளவர்கள், உணர்வுகள் யாவும் ஒரு மொழிக்குள் அடங்கிய மொழிகளாக ஆகின்றன" - பேரறிஞர் ஏ. கே. இராமானுஜன்

"சங்க இலக்கியத்தின் அகப்பாடல்கள், உலகில் உருவாக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த காதல் பாடல்கள் பலவற்றைக் கொண்டவை" - கமில் சுவெல்லபில் (Kamil Zvelebil, Czech Sanskrit and Tamil scholar)

முதல் நிலை - முல்லை:

முதல் தேர்வு நிலையான முல்லை நிலையில் 18 சங்க நூல்களைப் பற்றிய குறிப்பும், திணைகளைப் பற்றிய குறிப்பும் முதல் நிலையான முல்லையில் உள்ளது.

இரண்டாம் நிலை - குறிஞ்சி: இந்தக் குறிஞ்சி நிலையில் மொத்தம் 12 பாடல்கள் உள்ளன. மேலும் சங்கக் காலத்தில் தமிழருடன் கப்பல் மூலம் வாணிகம் செய்த யவனர்கள் (Ionians, Greeks), தமிழகம் மீது படையெடுத்த வட நாட்டு மோரியர்கள் (Mauryas) ஆகியவர்களைப் பற்றிய பாடல் பகுதிகள் பொருளுடன் உள்ளன. ஒவ்வொரு நிலையிலும் சங்க இலக்கியத்தின் பல் வேறு விவரங்களை நீங்கள் காணலாம்.

மூன்றாம் நிலை - கொன்றை: இந்தக் கொன்றை நிலையில் மொத்தம் 14 பாடல்கள் உள்ளன. மடல் ஏறுதல், வெறியாட்டம், கபிலர்-பாரி நட்பு, ஔவையார்-அதியமான் நட்பு, பிசிராந்தையார்-கோப்பெருஞ்சோழன் நட்பு ஆகியவற்றின் பாடல்களை நீங்கள் காணலாம்.

மடல் பாடல்கள்

மடல் ஏறுதல் - தலைவன் தலைவியை அடைய எவ்வளவோ முயன்றும், முடியாமல் போகும்நிலையில் தலைவியை அடைவதற்கு ஊரார் எள்ளும்படியாக மடல் ஏறத் துணிகின்றான். பனை மரத்தின் மட்டையால் செய்த குதிரையின் கழுத்தில் மணியைக் கட்டி, அதன் உடம்பில் துணியைப் போர்த்தி, அதன் மீது ஏறி அமர்ந்து, ஆவிரம்பூ அல்லது எருக்கம்பூ அல்லது எலும்பு ஆகிய இவற்றின் ஒன்றினால் தொடுத்த மாலையைத் தன் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டு, ஊர்க் குழந்தைகளை இழுக்கச் செய்து, அவன் தெருவில் செல்வான். பெரும்பான்மையான பாடல்கள் தலைவன் தலைவியை அச்சுறுத்துவதாக அமைந்திருக்கின்றன. கலித்தொகை என்ற நூலில் சில பாடல்களில் மட்டுமே அவன் தெருவிற்கு மடல் குதிரையுடன் வருகின்றான். மடல் ஏறுதல் என்பது ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியது. 'கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப் பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்' (திருக்குறள் 1137). மிக ஆழ்ந்தக் காதலை வெளிப்படுத்தும் மடல் ஏறுதலை, நாம் பக்தி இலக்கியத்திலும் காணலாம். வைணவ இலக்கியமான திவ்யபிரபந்தத்தில் திருமங்கையாழ்வாரும் நம்மாழ்வாரும் மடல் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்கள். சைவ இலக்கியமான திருக்கோவையாரில் மாணிக்கவாசகர் மடல் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்.

மொத்தம் 16 பாடல்கள்: குறுந்தொகை 14, 17, 32, 173, 182, நற்றிணை 146, 152, 220, 342, 377, கலித்தொகை 58, 61, 138, 139, 140, 141

பாடல் 1

குறுந்தொகை 32, அள்ளர் நன்முல்லையார், குறிஞ்சி திணை - தலைவன் சொன்னது

பாடல் பின்னணி: தோழியிடம் தன்னுடைய குறையைக் கூறி அவள் உடன்படாததை அறிந்த தலைவன், அவளுடைய உதவியை விரும்பி, அவளை இரந்து நின்றான்.

காலையும், பகலும், கை அறு மாலையும்,
ஊர் துஞ்ச யாமமும், விடியலும் என்றி,
பொழுதிடை தெரியின், பொய்யே காமம்
மா என மடலோடு மறுகில் தோன்றித்
தெற்றெனத் தூற்றலும் பழியே, 5
வாழ்தலும் பழியே, பிரிவுதலை வரினே.

பொருளுரை: காலையும், பகலும், செயலற்று இருக்கும் மாலையும், ஊர் தூங்கும் நடு இரவும், விடியும் பொழுதும், இடையே உள்ள பொழுதும், தெளிவாகத் தெரிந்தால் அத்தகையோரின் காதல் உண்மையானது இல்லை. பனை மடல் குதிரையில் ஏறி நான் தெருவில் சென்றால் கண்டிப்பாக இழிவான பேச்சும், பழியும் ஏற்படும். இந்த நிலையில், அவளிடமிருந்து பிரிந்தால், வாழ்வதும் பழி தான்.

சொற்பொருள்: காலையும் பகலும் - காலையும் பகலும், கை அறு மாலையும் - செயலற்று இருக்கும் மாலையும், ஊர் துஞ்ச யாமமும் - ஊர் உறங்கும் நடு

இரவிலும், விடியலும் - விடியும் பொழுதும், என்றி பொழுதிடை - என்ற இடையில் உள்ள பொழுதிலும், தெரியின் - தெளிவாகத் தெரிந்தால், பொய்யே காமம் - காதல் உண்மையானது இல்லை, மா என மடலோடு - குதிரையின் மடலுடன், மறுகில் தோன்றி - தெருவில் தோன்றி, தெற்றென - தெளிவாக, தூற்றலும் - வம்புப் பேச்சும், பழியே - பழியே, வாழ்தலும் பழியே - வாழ்வதும் பழி தான், பிரிவுதலை வரினே - நான் அவளிடமிருந்து பிரிந்தால்

பாடல் 2

குறுந்தொகை 182, மடல் பாடிய மாதங்கீரனார், குறிஞ்சித் திணை - தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் சொன்னது, தோழி கேட்கும்படியாக

பாடல் பின்னணி: தன்னுடைய குறையைத் தோழி மறுத்ததால், "தலைவியும் இரங்கிக் குறை நயந்திலள். தோழியும் உடன்படவில்லை. ஆகவே நான் மடல் ஏறுவேன்" என்று தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் சொன்னது.

விழுத்தலைப் பெண்ணை விளையல் மாமடல்
மணி அணி பெருந்தார் மரபின் பூட்டி,
வெள் என்பு அணிந்து, பிறர் எள்ளத் தோன்றி,
ஒரு நாள் மருங்கில் பெரு நாண் நீக்கித்
தெருவின் இயலவும் தருவது கொல்லோ, 5
கலிழ்ந்து அவிர் அசை நடைப் பேதை
மெலிந்திலள் நாம் விடற்கு அமைந்த தூதே?

பொருளுரை: அழகுடன் விளங்கும் அசைந்த நடையையுடைய தலைவியின் நெஞ்சம் நெகிழவில்லை. நான் அவளிடம் விடுவதற்கு ஏற்ற தூது, சிறந்த உச்சியையுடைய பனையின் முதிர்ந்த மடலால் செய்த குதிரைக்கு மணிகள் அணிந்த பெரிய மாலையைச் சூட்டி, வெள்ளை எலும்பினால் செய்த மாலையை நான் அணிந்து கொண்டு, பிறர் இகழும்படி அந்த மடல் குதிரையின் மேல் ஏறி ஒரு நாளில் என் நாணத்தை விட்டு விட்டுத் தெருவில் செல்வது தான். அவ்வாறு சென்றால் நான் அவளை அடைய முடியுமா?

சொற்பொருள்: விழுத்தலைப் பெண்ணை - சிறந்த உச்சியையுடைய பனை, விளையல் மா மடல் - முதிர்ந்த பெரிய மடலால் செய்த குதிரை, மணி அணி பெருந்தார் - மணிகள் அணிந்த பெரிய மாலை, மரபின் பூட்டி - முறைப்படி அணிந்து, வெள் என்பு அணிந்து - வெள்ளை எலும்பை (மாலையை) அணிந்து, பிறர் எள்ள - பிறர் இகழ, தோன்றி - தோன்றி, ஒரு நாள் மருங்கில் - ஒரு நாளில், பெரு நாண் நீக்கி - பெரிய நாணத்தை விட்டு விட்டு, தெருவின் இயலவும் தருவது கொல்லோ - தெருவின் கண் செல்லவும் தருவதோ, கலிழ்ந்து அவிர் அசை நடைப் பேதை - அழகு ஒழுகும் விளங்கும் அசைந்த நடையையுடைய தலைவி, மெலிந்திலள் - நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து இலள், நாம் விடற்கு அமைந்த தூதே - நாம் அவளிடம் விடுதற்கு அமைந்த தூது

வெறியாட்டம்

வேலனும் வெறியாட்டமும் - தலைவி, தலைவனுக்காக ஏங்கி, உடல் மெலிகின்றாள். மிகுந்த வருத்தத்தில் ஆழ்கின்றாள். அவள் உடம்பில் மஞ்சள் நிறப் பசலைப் புள்ளிகள் பரவுகின்றன. உடல் மெலிந்ததால் கையில் அணிந்த வளையல்கள் கீழே விழுகின்றன. தலைவியின் காதலைப் பற்றி அறியாத தாயும், செவிலித்தாயும், மிகவும் வருந்தி,

கட்டுவிச்சி என்கிற குறிசொல்லும் பெண்ணை அழைத்து வருவார்கள். கட்டுவிச்சி தலைவியின் உடல் நிலைக்குக் காரணம் முருகனின் அணங்கு (முருகனின் சினம்) என்று அறிவிப்பாள். அவள் வேலனை (முருகன் பூசாரி) அழைத்து வந்து முருகனின் சினத்தைத் தணிக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவாள். வேலன் அவர்கள் இல்லத்திற்கு வந்து வெறியாட்டத்தை நடத்துவான். வீட்டின் முன் முற்றத்தில் புதிய மணல் இடப்படும். அங்குப் பந்தல் கட்டி அதை மலர்களால் அலங்கரிப்பார்கள். பறை அடிக்கப்படும். இசைக் கருவிகள் வாசிக்கப்படும். வேலன் கடம்பமாலையை அணிந்து வெறியாட்டம் ஆடுவான். அவன் குட்டி ஆடு ஒன்றைப் பலியிட்டு அதை முருகனுக்குத் தினையுடன் படைப்பான். அவன் கழங்கு விதைகளைத் தரையில் சிதறடித்து, அவை விழும் விதத்தைப் பார்த்து, அதன் மூலம் என்ன நிகழுமென்று கூறுவான். தாயத்து ஒன்றைத் தலைவியின் கைகளில் கட்டுவான். தலைவியின் சோர்விற்கான உண்மைக் காரணத்தை அறிந்த தலைவியும் தோழியும் குறும்புடன் வெறியாட்டத்தைப் பற்றித் தமக்குள் பேசிக் கொள்வார்கள்.

மொத்தம் 45: ஐங்குறுநூறு 241-250, குறுந்தொகை 53, 105, 111, 263, 318, 360, 362, 366, நற்றிணை 34, 47, 51, 173, 268, 282, 288, 322, 342, 376, அகநானூறு 22, 98, 114, 138, 182, 242, 292, 370, 388, பரிபாடல் 5, 9, குறிஞ்சிப்பாட்டு 169-175, திருமுருகாற்றுப்படை 222, 227-249, மலைபடுகடாம் 149-150, 283-284, பட்டினப்பாலை 155-158

பாடல் 3

குறுந்தொகை 111, தீன்மதி நாகனார், குறிஞ்சித் திணை - தோழி சொன்னது,

பாடல் பின்னணி: தலைவன் தடுப்புக்குப் பின் இருப்பதை அறிந்த தோழி, அவன் கேட்கும்படியாகத் தலைவியிடம் கூறுகின்றாள்.

மென் தோள் நெகிழ்த்த செல்லல் வேலன்
வென்றி நெடுவேள் என்னும், அன்னையும்
அதுவென உணரும் ஆயின், ஆயிடைக்
கூழை இரும்பிடிக்க கை கரந்தன்ன
கேழ் இரும் துறுகல் கெழுமலை நாடன் 5
வல்லே வருக தோழி, நம்
இல்லோர் பெரு நகை காணிய சிறிதே.

பொருளுரை: தோழி! கரிய சிறு பெண் யானைகள் தும்பிக்கையின்றி இருப்பது போல் தோன்றும் கரிய நிறத்தையுடைய பெரிய பாறைகள் உடைய நாட்டவனான உன் காதலன் இப்பொழுது விரைந்து நம் வீட்டிற்கு வந்தால், மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கும். உன் மென்மையான தோள்கள் நெகிழ்ந்ததால், அது முருகனால் ஏற்பட்டது என்று எண்ணி, உன் அன்னை முருகன் கோவில் பூசாரியான வேலனை இங்கு அழைத்து இருக்கின்றாள்.

சொற்பொருள்: மென்தோள் - மென்மையான தோள்கள், நெகிழ்த்த செல்லல் - மெலியச் செய்தல், வேலன் - முருகன் கோவில் பூசாரி, வென்றி - வெற்றி, நெடுவேள் - நெடிய முருகன், என்னும் அன்னையும் - என்று எண்ணும் தாய், அதுவென உணரும் ஆயின் - அதுவென்று நினைப்பாள் ஆயின், ஆ இடை - அந்த வேளையில், கூழை - சிறிய, இரும்பிடி - கரிய பெண் யானை, கை கரந்தன்ன - தும்பிக்கை மறைந்ததைப் போல், கேழ் இரும் - கரிய நிறத்தையுடைய, பெரிய, துறுகல் - பெரிய பாறை, கெழு மலை - உடைய மலை, நாடன் - நாட்டவன், வல்லே வருக - விரைந்து வந்து, தோழி -

தோழி, நம் - நம்முடைய, இல்லோர் - இல்லத்தில் உள்ளோர், பெரு நகை - பெரிய சிரிப்பு, காணிய - காண, சிறிதே - சிறிது நேரம்

பாடல் 4

குறுந்தொகை 362, வேம்பற்றுார்க் கண்ணன் கூத்தனார், குறிஞ்சித் திணை தோழி - வேலனிடம் சொன்னது

பாடல் பின்னணி: தலைவியின் நோய் முருகனால் வந்தது எனக் கருதித் தாய் வெறியாட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றாள். வெறியாடும் வேலனை நோக்கி, தோழி பேசுகின்றாள்.

முருகு அயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல!
சினவல் ஓம்புமதி! வினவுவது உடையேன்!
பல் வேறு உருவில் சில் அவிழ் மடையொடு
சிறு மறி கொன்று, இவள் நறு நுதல் நீவி,
வணங்கினை கொடுத்தியாயின், அணங்கிய
விண் தோய் மா மலைச் சிலம்பன்
ஒண் தார் அகலமும் உண்ணுமோ பலியே?

பொருளுரை: முருகனை வழிபட்டு வந்த அறிவு வாய்ந்த வேலனே! என் மீது சினம் கொள்வதைக் காப்பாயாக! உன்னைக் கேட்பது ஒன்று உடையேன். பல்வேறு நிறத்தையுடைய சில சோற்றையுடைய பலியுடன், சிறிய ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டு, தலைவியின் நறுமணமுடைய நெற்றியைத் தடவி, முருகனை வணங்கி, பலியாகக் கொடுப்பாயின், இவளைத் துன்புறுத்திய, வானத்தைத் தோய்க்கும் பெரிய மலையின் தலைவனின் ஒளியுடைய மாலையை அணிந்த மார்பு, நீ கொடுக்கும் பலியை உண்ணுமோ?

சொற்பொருள்: முருகு அயர்ந்து வந்த - முருகனை வழிபட்டு வந்த, முதுவாய் வேல - அறிவு வாய்ந்த வேலனே, சினவல் ஓம்புமதி - சினம் கொள்வதைக் காப்பாயாக, வினவுவது உடையேன் - உன்னைக் கேட்பது ஒன்று உடையேன், பல் வேறு உருவின் - பல்வேறு நிறத்தையுடைய, சில் அவிழ் மடையொடு - சில சோற்றையுடைய பலியுடன், சிறு மறி கொன்று - சிறிய ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டு, இவள் நறு நுதல் நீவி - தலைவியின் நறுமணமுடைய நெற்றியைத் தடவி, வணங்கினை கொடுத்தியாயின் - முருகனை வணங்கிப் பலியாகக் கொடுப்பாயின், அணங்கிய - இவளைத் துன்புறுத்திய, விண் தோய் - வானத்தைத் தோய்க்கும், மா மலைச் சிலம்பன் - பெரிய மலையின் தலைவன், ஒண் தார் அகலமும் - ஒளியுடைய மாலையை அணிந்த மார்பும், உண்ணுமோ பலியே - நீ கொடுக்கும் பலியை உண்ணுமோ

சங்க இலக்கியத்தில் நட்பு

ஒளவையார் - அதியமான் நட்பு

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி அதியர் குடியில் பிறந்தவர். இவர் தமிழகத்தின் தகடூரில் (தர்மபுரி) ஆட்சி செய்த கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவர். குதிரைமலை என்ற மலை இவருடைய நாட்டில் இருந்தது. தமிழகத்துக்குக் கரும்பைக் கொண்டு வந்த பெருமை இவரையே சாரும். ஒளவையாரின் மீது மிகுந்த மரியாதை கொண்டதோடு இருவரும்

நல்ல நண்பர்களாகவும் இருந்தனர். ஆயுளை நீட்டிக்கும் நெல்லிக்கனியை தான் உண்ணாமல் ஔவையார்க்குத் தந்தவர் அதியமான். தொண்டைமான் என்ற குறுநில மன்னன் அதியமானுடன் போர்ப் புரிய எண்ணினான். அப்பொழுது ஔவையார் அவனை அணுகி அவனிடம் திறமையாகப் பேசி போரைத் தடுத்தார். ஆனால் வேறு ஒரு போரில் சேர மன்னரால் அதியமான் கொல்லப்பட்டார். ஔவையார் அதியமான் நட்பு நீண்ட கால வரலாற்றை உடையது. ஔவையார் அதியமானின் மகன் பொகுட்டெழினி பிறந்து அவன் அரசாட்சியை ஏற்கும் வரை உடன் இருந்தார்.

பாடல் 5

புறநானூறு 92, பாடியவர் - ஔவையார், பாடப்பட்டோன் - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி

பாடல் பின்னணி: நீண்ட காலம் உயிர்வாழச் செய்யும் அரிய நெல்லிக் கனியைப் பெற்ற அதியமான், அதை ஔவைக்கு வழங்க, அப்பண்பைக் கண்டு வியந்த ஔவையார் அதியமானைப் புகழ்ந்து இயற்றிய பாடல் இது.

யாமொடும் கொள்ளா, பொழுதொடும் புணரா,
பொருள் அறிவாரா, ஆயினும் தந்தையர்க்கு
அருள் வந்தனவால் புதல்வர் தம் மழலை,
என் வாய்ச் சொல்லும் அன்ன, ஒன்னார்
கடி மதில் அரண் பல கடந்து 5
நெடுமான் அஞ்சி நீ அருளல் மாறே.

பொருளுரை: குழந்தைகளின் மழலைமொழி யாழ் இசையோடு பொருந்தாது. காலத்தோடும் பொருந்தாது. பொருளை அறிவதற்கும் இயலாது. அவ்வாறு இருப்பினும், தந்தையர்க்கு அம்மழலைச் சொற்கள் குழந்தைகள் மீது அன்பை வரவழைக்கின்றன.

காவல் மிகுந்த மதில்களைக் கொண்ட கோட்டைகள் பலவற்றை வென்ற அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியே! என் சொற்களும் குழந்தையின் மழலைச் சொற்களைப் போன்றவை, நீ அருள் மிகுந்து (ஒரு தந்தையைப் போல்) இருப்பதால்.

சொற்பொருள்: யாமொடும் கொள்ளா - யாழிசையுடன் ஒத்து வராது, பொழுதொடும் புணரா - காலத்தோடும் பொருந்தாது, பொருள் அறிவாரா - பொருளை அறிய இயலாது, ஆயினும் - ஆனாலும், தந்தையர்க்கு - தந்தைகளுக்கு, அருள் வந்தனவால் - அருளை வரவழைக்கின்றன, புதல்வர் தம் மழலை - தம் குழந்தைகளின் மழலை, என் வாய்ச் சொல்லும் - என் வாயிலிருந்து வரும் சொற்களும், அன்ன - போல, ஒன்னார் - பகைவர், கடி - காவல், மதில் - மதில் சுவர், அரண் - கோட்டை, பல - பலவற்றை, கடந்து - வென்று, நெடுமான் அஞ்சி - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியே, நீ அருளல் மாறே - நீ அருள்வதால்

பாடல் 6

புறநானூறு 94, பாடியவர் - ஔவையார், பாடப்பட்டோன் - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, திணை - வாகை, துறை - அரச வாகை

பாடல் பின்னணி: பெருஞ்சபையில் அரசர்கள் சூழ இருப்பினும், போர்க்களத்தில் படைகள் சூழ இருப்பினும், ஔவையாருக்கும் மற்ற புலவர்களுக்கும் இன்முகமும், இன்சொல்லும் உடையவனாய் இருக்கும் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் பண்பைக் குறித்து ஔவையார் இயற்றிய பாடல் இது.

ஊர்க் குறு மாக்கள் வெண் கோடு கழாஅலின்,
நீர்த் துறை படியும் பெருங்களிறு போல,
இனியை பெரும எமக்கே, மற்று அதன்
துன் அருங் கடாஅம் போல
இன்னாய் பெரும, நின் ஒன்னாதோர்க்கே. 5

பொருளுரை: பெருமானே! தன்னுடைய வெண்மையான தந்தங்களை, ஊரில் உள்ள சிறுவர்கள் கழுவுவதால், நீர்த்துறையில் அமர்ந்திருக்கும் பெரிய யானையைப் போன்று நீ எங்களுக்கு இனிமையானவன். ஆனால், உன் பகைவர்க்கு நீ நெருங்குவதற்கு இயலாத மத யானையைப் போல் துன்பம் கொடுப்பவன்.

சொற்பொருள்: ஊர் - ஊரில் உள்ள, குறு மாக்கள் - சிறு பிள்ளைகளுக்கு, வெண்கோடு - வெண்மையான தந்தம், கழாஅலின் - கழுவுவதால், நீர்த்துறை - நீர் நிலையின் கரையில், படியும் - படிந்து இருக்கும், அமர்ந்திருக்கும், பெருங்களிறு - பெரிய ஆண் யானை, போல - போல, நீ இனியை - நீ இனியவன், பெரும - பெருமகனே, எமக்கே - எங்களுக்கு, மற்று அதன் - ஆனால் அதனுடைய, துன் - நெருங்க, அருங் - அரிய, கடாஅம் - மதம் கொண்ட நிலை, போல - போல, இன்னாய் - துன்பம் அளிப்பாய், பெரும - பெருமகனே, நின் - உனது, ஒன்னாதோர்க்கே - பகைவர்களுக்கு (ஒன்னாதோர் - பகைவர்)

பாடல் 7

புறநானூறு 101, பாடியவர் - ஔவையார், பாடப்பட்டோன் - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, திணை - பாடாண், துறை - பரிசில் கடாநிலை

பாடல் பின்னணி: ஔவையாரின் மீது மிக்க மதிப்பும், அவரது பாடல்கள் மீது மிகுந்த விருப்பமும் கொண்டவன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி. ஒருமுறை, ஔவையார் அதியமானிடம் பரிசில் வேண்டி அவனிடம் சென்று பாடினார். அதியமான் பரிசிலை உடனே வழங்காது காலம் தாழ்த்தினான். காலதாமதம் ஆனாலும் அதியமான் நிச்சயம் பரிசளிப்பான் என்று தன் நெஞ்சிடம் கூறுகின்றார் ஔவையார்.

ஒரு நாள் செல்லலம், இரு நாள் செல்லலம்,
பல நாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும்,
தலை நாள் போன்ற விருப்பினன் மாதோ,
அணி பூண் அணிந்த யானை இயல் தேர்
அதியமான் பரிசில் பெறுஉங் காலம் 5
நீட்டினும் நீட்டாது ஆயினும், யானை தன்
கோட்டு இடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத்தது, அது பொய் ஆகாதே,
அருந்த ஏமாந்த நெஞ்சம்
வருந்த வேண்டா, வாழ்க அவன் தாளே. 10

பொருளுரை: ஒரு நாள் அல்ல, இரண்டு நாட்கள் அல்ல, நான் பலரோடு கூடிப் பல நாட்கள் தொடர்ந்து சென்ற போதும் முதல் நாள் போல அன்பு செய்தவன் அவன். அழகிய அணிகலன்கள் அணிவிக்கப்பட்ட யானையையும், நன்கு புனையப்பட்ட தேரையும் கொண்ட அதியமான் அஞ்சியிடமிருந்து பரிசில் பெறும் காலம் நீண்டதாக இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் யானையின் தந்தங்களுக்கு இடையில் வைக்கப்பட்ட உணவுக் கவளம் எப்படித் தவறாமல் யானைக்கு உணவாகச் சென்று சேருமோ அதுபோல் அதியமானின் பரிசிலும் தவறாமல் நம் கைகளை வந்து அடையும். அதை விருப்பத்துடன் எதிர் நோக்கி இருக்கும் நெஞ்சே! நீ வருந்த வேண்டாம்! அதியமானின் முயற்சி வாழ்க!

சொற்பொருள்: ஒருநாள் - ஒருநாள், செல்லலம் - செல்லவில்லை நான், இருநாள் - இரண்டு நாட்கள், செல்லலம் - செல்லவில்லை நான், பல நாள் - பல நாட்கள், பயின்று - தொடர்ந்து சென்று, பலரோடு செல்லினும் - பலருடன் சென்றாலும், தலை நாள் - முதல் நாள், போன்ற - போன்று, விருப்பினன் - அன்பு செய்தான், மாதோ - அசைச் சொல், அணி - அழகிய, பூண் - அணிகலன், அணிந்த - சூடிய, யானை - யானை, இயல் தேர் - நன்கு புனையப்பட்ட தேர், இயலும் தேர், அதியமான் - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, பரிசில் - பரிசு, பெறுஉங் காலம் - பெறும் காலம், நீட்டினும் - நீண்டாலும், நீட்டாது - நீண்டு இல்லாது, ஆயினும் - ஆனாலும், யானை தன் - யானையின், கோட்டு - தந்தங்கள், இடை - இடையே, வைத்த - வைத்த, கவளம் - யானையின் உணவுக் கவளம், போல - போல, கையகத்து - கையினுள் - உள்ளே, அது - அந்த பரிசு, பொய் ஆகாதே - பொய் ஆகாது, அருந்த - உண்ண, பெற்றுக் கொள்ள, ஏமாந்த - விரும்பிய, நெஞ்சம் - நெஞ்சம், மனது, வருந்த வேண்டா - வருத்தம் வேண்டாம், வாழ்க - வாழ்க, அவன் - அதியமான், தாளே - முயற்சி

பாடல் 8

புறநானூறு 232, பாடியவர் - ஔவையார், பாடப்பட்டோன் - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, திணை - பொதுவியல், துறை - கையறு நிலை

பாடல் பின்னணி: அதியமான் இறந்த பிறகு, அவன் நினைவாக நட்பு நடுகல்லில் மயில் தோகை சூட்டி, மதுவைப் படைத்து வழிபட்டனர். அப்பொழுது அதியமானை நினைவு கூர்ந்து தம் வருத்தத்தை இப்பாடலில் கூறுகின்றார் ஔவையார்.

இல்லாகியரோ காலை மாலை,
அல்லாகியர் யான் வாழும் நாளே,
நடுகல் பீலி சூட்டி நார் அரி
சிறு கலத்து உகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ,
கோடு உயர் பிறங்கு மலை கெழீஇய 5
நாடு உடன் கொடுப்பவும் கொள்ளாதோனே?

பொருளுரை: காலையும் மாலையும் இனி இல்லாமல் போகட்டும்! என் வாழ் நாட்களும் இனி இல்லாமல் போகட்டும்! உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய ஒளிரும் மலை பொருந்திய நாட்டைக் கொடுத்தாலும் பெற்றுக் கொள்ளாதவனாகிய அதியமான், தன் நடுகல்லின் மேல் மயிலிறகு சூட்டி, நாரினால் வடிகட்டப்பட்டக் கள்ளைச் சிறிய கலத்தில் கொடுத்தால் ஏற்றுக் கொள்வானோ?

சொற்பொருள்: இல்லாகியரோ - இல்லாமல் போகட்டும், காலை மாலை - காலையும்
மாலையும், அல்லாகியர் - பயனில்லாது போகட்டும், யான் வாழும் நாளே - நான் வாழும் -
நாட்கள், நடுகல் - வீரனுக்காக நடப்படும் நினைவுக்கல், பீலி - மயில் இறகு,

சூட்டி - அணிவித்து, நார் அரி - நாரினால் அரிக்கப்பட்ட, நாரினால் வடிகட்டப்பட்ட
(கள்ளை), சிறு கலத்து - சிறிய கலத்தில், சிறிய கிண்ணத்தில், உகுப்பவும் - வார்க்கவும்,
கொள்வன் கொல்லோ - ஏற்றுக் கொள்வானோ, கோடு - சிகரம், உயர் - உயர்ந்த,
பிறங்கு மலை - ஒளிரும் மலை, கெழீஇய நாடு - பொருந்திய நாடு, உடன் - முழுவதும்,
கொடுப்புவும் - கொடுத்தாலும், கொள்ளாதோனே - பெற்றுக்கொள்ளாதவன்

கபிலர் - பாரி நட்பு

கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவரான பாரி பறம்பு மலையையும் அதைச் சூழ்ந்த
இடத்தையும் ஆண்ட குறுநில மன்னன். பறம்புமலை இப்பொழுது பிரான்மலை என்று
அழைக்கப்படுகிறது. அவருடைய நாட்டில் 300 சிற்றுார்கள் இருந்தன. வேளிர் குலத்தில்
பிறந்த அவர் வேள்பாரி என்று அழைக்கப்பட்டார். காற்றில் அலைந்த
முல்லைக்கொடியின் மீது அருள்கொண்டு அது படரும் பொருட்டுத் தன்னுடைய தேரைக்
கொடுத்தவர். புலவர் கபிலர் அவருடைய நெருங்கிய நண்பர். சேர, சோழ, பாண்டிய
மன்னர்கள் பறம்புமலையைச் சூழ்ந்து போரிட வந்தபோது கபிலர் அவர்களிடம் சென்று
போரைத் தவிர்க்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பாரியை
நயவஞ்சமாகக் கொன்றனர். கபிலர் பாரியின் இரு பெண்களைத் தன்னுடைய
பெண்களாக ஏற்றுப் பேணினார். அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்.
அதன்பின் உயிர் நீத்தார்.

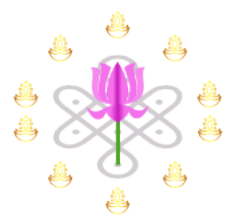
பாடல் 9

புறநானூறு 108, பாடியவர் - கபிலர், பாடப்பட்டோன் - வேள் பாரி, திணை
- பாடாண், துறை - இயன் மொழி

பாடல் பின்னணி: பறம்பு மலையின் 300 ஊர்களையும் பரிசில் வேண்டிப் பாடி
வந்தவர்களுக்குக் கொடையாக அளித்துவிட்ட பாரி, தன்னையே கொடையாக அளிக்கத்
துணிவான் என்று பாரியின் கொடை வண்மையைப் புகழ்ந்து கபிலர் இயற்றிய பாடல்
இது.

குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
ஆரம் ஆதலின், அம் புகை அயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்
பறம்பு பாடினர் அதுவே அறம் பூண்டு
பாரியும் பரிசிலர் இரப்பின், 5
வாரேன் என்னான், அவர் வரையன்னே.

பொருளுரை: குறத்தி எரித்த காய்ந்த சந்தனக் கொள்ளியால் வெளிப்பட்ட அந்த
அழகிய நறுமணப் புகை, அருகில் உள்ள மலைச் சரிவில் உள்ள வேங்கை மரத்தில்
பூக்களையுடைய கிளைகளில் படர்ந்துத் தவழும் அழகிய பறம்பு மலையைப் பாடிப்
பரிசில் பெற்றவர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிட்டது. கொடுப்பதையே அறமாக
மேற்கொண்ட பாரி, பரிசில் வேண்டுவோர் கேட்டால் வரமாட்டேன் என்று கூறாமல்,
தன்னையே கொடையாக அளித்து அவர்களுடைய எல்லையில் சென்று நிற்பான்.

சொற்பொருள்: குறத்தி - மலையில் வாழும் பெண், மாட்டிய - எரித்த, வறற் கடைகொள்ளி - உலர்ந்த ஒரு முனையில் எரியும் கொள்ளிக்கட்டை, ஆரம் - சந்தனம், ஆதலின் - ஆதலால், அம் புகை - அழகிய புகை, அயல் அது - அருகில் உள்ள, சாரல் - மலைச் சரிவு, வேங்கைப் - வேங்கை மரம், பூஞ்சினை - பூக்களைக் கொண்ட மரக்கிளை, தவமும் - தவமும், பறம்பு - பறம்பு மலை, பாடினர் - பாடிப் பரிசில் பெற்றவர்கள், அதுவே - அவர்களுடையதே, அறம் பூண்டு - அறத்தைக் கடமையாக மேற்கொண்டு, பாரியும் - பாரியும், பரிசிலர் - பரிசில் வேண்டுவோர், இரப்பின் - கேட்டால், வாரேன் - வரமாட்டேன், என்னான் - என்று கூறமாட்டான், அவர் - அவர்கள் வரையன்னே - எல்லையில் நிற்பான்

பாடல் 10

புறநானூறு 111, பாடியவர் - கபிலர், பாடப்பட்டோன் - வேள் பாரி, திணை - நொச்சி, துறை - மகண் மறுத்தல்

பாடல் பின்னணி: பறம்பு மலை இரங்கத்தக்கது. அதை வேந்தர்கள் கைப்பற்ற முடியாது. ஆனால் பாடும் பெண்களுக்கு எளிதில் அது பரிசாகக் கிடைக்கும் என்று இந்தப் பாடலில் கபிலர் கூறுகின்றார்.

அளிதோ தானே பேர் இரும் குன்றே,
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ அரிதே,
நீலத்து இணை மலர் புரையும் உண்கண்
கிணை மகட்கு எளிதால், பாடினள் வரினே.

பொருளுரை: இரங்கத்தக்க இந்தப் பெரிய கரிய பறம்பு மலையை, வேல் கொண்டு வென்று பெறுவது என்பது பகை வேந்தர்களுக்கு இயலாதது. ஆனால், மை தீட்டப்பட்ட, நீல நிறமுடைய குவளை மலர்களைப் போன்ற கண்களையுடைய விறலி கிணைப் பறையோடு பாடி வந்தால் பறம்பு மலையைப் பெறுவது எளிது.

சொற்பொருள்: அளிதோ தானே - இரங்கத்தக்கது, பேர் இரும் - பெரிய கரிய, குன்றே - மலை, வேலின் - வேல் கொண்டு, வேறல் - வெல்லுதல், வேந்தர்க்கோ அரிதே - பகை மன்னர்களுக்கு இயலாது, நீலத்து - நீல நிறமுடைய குவளை மலர்களின், இணை மலர் - இணைந்த மலர்கள், புரையும் - போல, உண்கண் - மை தீட்டப்பட்டகண்கள், கிணை மகட்கு - கிணைப்பறை இசைக்கும் பெண்ணிற்கு, எளிதால் - எளிதாகும், பாடினள் வரினே - அவள் பாடியபடி வந்தால்

பாடல் 11

புறநானூறு 119, பாடியவர் - கபிலர், பாடப்பட்டோன் - வேள் பாரி, திணை - பொதுவியல், துறை - கையறு நிலை

பாடல் பின்னணி: கபிலர், பாரியின் கொடைத் தன்மைப் பற்றியும், அவனது இறப்பினால் பறம்பு நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட அழிவைப் பற்றியும் மனம் வருந்தி இயற்றிய பாடல் இது.

கார்ப் பெயல் தலைஇய காண்பு இன் காலைக்
களிற்று முக வரியின் தெறுழ் வீ பூப்பச்
செம்புற்று ஈயலின் இன் அளைப் புளித்து
மென் தினை யாணர்த்து நந்தும் கொல்லோ,
நிழலில் நீள் இடைத் தனி மரம் போலப், 5
பணை கெழு வேந்தரை இறந்தும்,
இரவலர்க்கு ஈயும் வள்ளியோன் நாடே?

பொருளுரை: பாரி இருந்த பொழுது, கார் காலத்தில் மழை பெய்து ஓய்ந்த இனிய நேரத்தில், யானையின் முகத்தில் உள்ள புள்ளிகளைப் போல் தெறுழ்ப் பூக்கள் மலர்ந்தன. செந்நிறப் புற்றில் உள்ள ஈசல் இனிய மோருடனும் புளியுடனும் சமைக்கப்பட்டது. மென்மையான தினையுடன் செழிப்பு உடையதாய் இருந்தது பறம்பு நாடு. நிழல் இல்லாத நீண்ட வழியில் நின்று நிழலளிக்கும் தனி மரம் போல, முரசுடை வேந்தர்களை விட அதிகமாக வழங்கிய வள்ளலின் நாடு இனி அழிந்து விடுமோ?

சொற்பொருள்: கார் - கார் காலத்தில், பெயல் - மழை பெய்து, தலைஇய - மாறிய, காண்பு - காட்சி, இன் காலை - இனிய காலம், களிற்று - ஆண் யானையின், முக வரியின் - முகத்தில் உள்ள புள்ளிகளைப் போன்று, தெறுழ் - தெறுழ் மலர்கள், வீ பூப்ப - மலர் பூத்திருக்க, செம்புற்று - சிவப்பு நிறத்துப் புற்று, ஈயலின் - ஈசலை, இன் அளை - இனிய மோர், புளித்து - புளியைச் சேர்த்து, மென் தினை - மென்மையான தினை, யாணர்த்து - புதிய வருவாயை உடையது, புதிய செல்வம் உடையது, நந்தும் கொல்லோ - அழிந்து விடுமோ, நிழலில் - நிழலின், நீள் இடை - நீண்ட இடைவழி, தனி மரம் - தனித்து இருக்கும் மரம், போல - போல, பணை கெழு - பணை முரசையுடைய, வேந்தரை இறந்தும் - வேந்தர்களைக் கடந்தும், இரவலர்க்கு - கேட்பவர்களுக்கு, ஈயும் - கொடுக்கும், வள்ளியோன் - கொடைத் தன்மை உடையோன், நாடே - நாடு

பிசிராந்தையார் - கோப்பெருஞ்சோழன் நட்பு

உறையூரில் நீண்ட காலமாக ஆண்டு வந்த மன்னன் கோப்பெருஞ்சோழன். இவருக்குப் பாண்டிய நாட்டில் வாழ்ந்த புலவர் பிசிராந்தையார் மீது மிகுந்த மரியாதை. இருவரும் நல்ல நண்பர்கள். கோப்பெருஞ்சோழனின் புதல்வர்கள் அவருக்கு எதிராக இருந்தார்கள். கோப்பெருஞ்சோழனும் தன் மகன்களுடன் போரிட எண்ணினார். புல்லாற்றுார் எயிற்றியனார் என்ற புலவர் புதல்வர்களுடன் கோப்பெருஞ்சோழன் போரிடுவதைத் தடுத்து நிறுத்தினார். கோப்பெருஞ்சோழனும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் மிகுந்த வருத்தத்தோடு வடக்கிருந்து தன் உயிரைவிட்டார். அவர் தன்னுடைய நண்பரான புலவர் பிசிராந்தையார் தன் துன்பத்தைப் போக்க வருவார் என்று எண்ணியபடியே இறந்தார். கோப்பெருஞ்சோழன் இறந்தபின் வந்தார் பிசிராந்தையார். நண்பனுக்காக நடுக்கல் நடட்டப்பட்டதைக் கண்டார். மிக வருந்தினார். நண்பனோடு சாவில் இணைவதற்கு வடக்கிருந்து (வடக்கு நோக்கி அமர்ந்து உண்ணாது) இறந்தார்.

பாடல் 12

புறநானூறு 212, பாடியவர் - பிசிராந்தையார், பாடப்பட்டோன் - கோப்பெருஞ்சோழன், திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி

பாடல் பின்னணி: பாண்டிய நாட்டில் இருந்த புலவர் பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ்சோழனிடம் மிகுந்த நட்புகொண்டவராக இருந்தார். அவர்களின் நட்பின் காரணமாக மன்னனைத் தன் வேந்தராகவே கருதினார். மன்னனின் சிறப்பை இந்தப் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

நுங்கோ யார் என வினவின், எங்கோக்
களமர்க்கு அரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கின் காமம் வீட ஆரா
ஆரல் கொழுஞ் சூடு அம் கவுள் அடாஅ
வைகு தொழின் மடியும் மடியா விழவின் 5
யாணர் நல் நாட்டுள்ளும், பாணர்
பைதல் சுற்றத்துப் பசிப் பகை ஆகிக்,
கோழியோனே கோப்பெருஞ்சோழன்,
பொத்தில் நண்பின் பொத்தியொடு கெழீஇ,
வாய் ஆர் பெரு நகை வைகலும் நக்கே. 10

பொருளுரை: உன்னுடைய மன்னன் யார் என்று என்னைக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மன்னன் உழவர்களுக்காக வடிக்கப்பட்ட விரும்பத்தக்க கள்ளை ஆமையின் அவித்த இறைச்சியுடன் ஆசைதீர அந்த உழவர்கள் உண்டு, சுடப்பட்ட கொழுத்த விலாங்கு மீனின் இறைச்சியைத் தங்கள் கன்னத்தில் அடக்கித் தம்முடைய தொழிலை மறந்து நீங்காத விழாக்களைக் கொண்டாடும் வளமை மிகுந்த சோழ நாட்டின் உறையூரில் உள்ள மன்னன் கோப்பெருஞ்சோழன். அவன் பாணர்களின் வருத்தமடைந்த சுற்றத்தாரின் பசியாகிய பகையைப் போக்குபவன். அவன் குறையில்லாத நண்பரான புலவர் பொத்தியாரோடு கூடி நாள்தோறும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் இருக்கின்றான்.

சொற்பொருள்: நுங்கோ யார் என வினவின் - உன்னுடைய மன்னன் யார் என்று என்னைக் கேட்பீராயின், எங்கோ - என்னுடைய மன்னன், களமர்க்கு - வயலில் பணி புரிபவர்களுக்கு, அரித்த விளையல் வெங்கள் - வடிகட்டிய முதிர்ந்த விரும்பத்தக்க மது, யாமைப் புழுக்கின் - ஆமையின் அவித்த இறைச்சியுடன், காமம் வீட ஆரா - வேட்கைதீர, ஆரல் கொழுஞ் சூடு - விலங்கு மீனின் சுடப்பட்ட கொழுத்த இறைச்சியை, அம் கவுள் அடாஅ - அழகிய கன்னத்தில் அடக்கி, வைகு தொழின் மடியும் - இருந்து செய்ய வேண்டிய தொழிலை மறந்து, மடியா விழவின் - நீங்காத விழாக்களையுடைய, யாணர் நல் நாட்டுள்ளும் - வளமை மிகுந்த நாட்டுள்ளும், பாணர் பைதல் சுற்றத்துப் பசிப் பகை ஆகி - பாணரின் வருத்தமுற்ற சுற்றத்தாரின் பசிக்குப் பகையாய், கோழியோனே - உறையூர் என்னும் ஊரில் உள்ளவன், கோப்பெருஞ்சோழன் - கோப்பெருஞ்சோழன், பொத்தில் நண்பின் பொத்தியொடு கெழீஇ - குற்றமில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியார் என்னும் புலவரோடு கூடி, வாய் ஆர் பெரு நகை வைகலும் நக்கே - நாள்தோறும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் இருக்கின்றான்

பாடல் 13

புறநானூறு 215, பாடியவர் - கோப்பெருஞ்சோழன், திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி

பாடல் பின்னணி: கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்த பொழுது அவனைச் சூழ்ந்திருந்தவர்கள், பிசிராந்தையார் வருவாரோ என்று சந்தேகப்பட்டார்கள். அவர்கள் பேச்சைக் கேட்ட மன்னன் அவர்களுக்குப் பதில் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

கவைக் கதிர் வரகின் அவைப்புறு ஆக்கல்,
தாதெரு மறுகின் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண் பூ வெண் தயிர்க் கொளீஇ,
ஆய் மகள் அட்ட அம் புளி மிதவை,
அவரை கொய்யுநர் ஆர மாந்தும், 5
தென்னம் பொருப்பன் நன்னாட்டு உள்ளும்,
பிசிரோன் என்ப, என் உயிர் ஓம்புநனே,
செல்வக் காலை நிற்பினும்
அல்லல் காலை நில்லன் மன்னே.

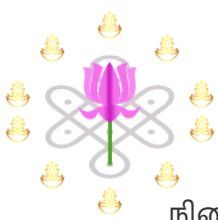
பொருளுரை: பிளவுபட்ட கதிர்களையுடைய வரகைக் குத்திச் சமைக்கப்பட்ட சோற்றையும், தாதாக உதிர்ந்த எருவுடைய தெருவில் அரும்புகளோடு தழைத்த வேளைச்செடியின் வெண்ணிறப் பூக்களை வெள்ளை நிறமுள்ள தயிரில் இட்டு, ஆயர்மகள் சமைத்த அழகிய புளிக்கூழையும், அவரைக்காயைக் கொய்பவர்கள் நிறைய உண்ணும், தெற்கில் உள்ள பொதிகை மலையையுடைய பாண்டிய நாட்டில் உள்ள பிசிரர் என்னும் ஊரில் உள்ளவன். அவன் என் உயிரைப் பாதுகாப்பவன். நான் செல்வத்துடன் ஆட்சியில் இருந்த வேளையில் என்னைப் பார்க்காவிட்டாலும், நான் துன்பத்தில் இருக்கும் பொழுது என்னைப் பார்க்காமல் இருக்க மாட்டான்.

சொற்பொருள்: கவைக் கதிர் வரகின் அவைப்புறு ஆக்கல் - பிளவுபட்ட கதிர்களையுடைய வரகைக் குத்திச் சமைக்கப்பட்ட சோறு, தாதெரு மறுகின் - தாதாக உதிர்ந்த எருவுடைய தெருவில், போதொடு பொதுளிய - மலர்களுடன் தழைத்த, மொட்டுக்களுடன் தழைத்த, வேளை வெண் பூ - வேளையின் வெள்ளை மலர்கள், வெண் தயிர் கொளீஇ - வெள்ளை நிறமுள்ள தயிரில் இட்டு, ஆய் மகள் அட்ட அம் புளி மிதவை - இடைமகள் சமைத்த அழகிய புளிக்கூழ், அவரைக் கொய்யுநர் ஆர மாந்தும் - அவரைக்காயைக் கொய்பவர்கள் நிறைய உண்ணும், தென்னம் பொருப்பன் நன்னாட்டு உள்ளும் - தெற்கில் பொதிகை மலையையுடைய நாட்டிலுள்ளும், பிசிரோன் என்ப - பிசிரர் என்னும் ஊரின் என்று சொல்லுவார்கள், என் உயிர் ஓம்புநனே - என் உயிரைப் பாதுகாப்பவன், செல்வக் காலை நிற்பினும் - நான் செல்வமுடன் ஆண்ட காலத்தில் என்னைப் பார்க்காவிட்டாலும், அல்லல் காலை நில்லன் - நான் துன்பத்தில் இருக்கும் பொழுது என்னைக் காணாமல் இருக்க மாட்டான், மன்னே - ஓர் அசைச் சொல்

பாடல் 14

புறநானூறு 217, பாடியவர் - பொத்தியார், திணை - பொதுவியல், துறை - கையறு நிலை

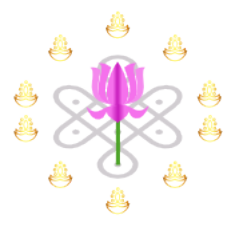
பாடல் பின்னணி: கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருப்பது என்று முடிவெடுத்ததையும், அவனுக்கும் பிசிராந்தையாருக்கும் இருந்த நட்பையும், பிசிராந்தையார் நிச்சயமாக வருவார் என்று கோப்பெருஞ்சோழன் கூறியதையும், பிசிராந்தையார் வந்ததையும் நினைத்துப் பார்த்துப் பொத்தியார் மிகவும் வியப்படைகின்றார்.

நினைக்கும் காலை மருட்கை உடைத்தே,
எனைப் பெரும் சிறப்பினோடு ஈங்கு இது துணிதல்
அதனினும் மருட்கை உடைத்தே, பிறன் நாட்டுத்
தோற்றம் சான்ற சான்றோன் போற்றி
இசை மரபு ஆக நட்புக் கந்தாக 5
இனையதோர் காலை ஈங்கு வருதல்,
வருவன் என்ற கோனது பெருமையும்
அது பழுது இன்றி வந்தவன் அறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பு இறந்தன்றே,
அதனால் தன் கோல் இயங்காத் தேயத்து உறையும் 10
சான்றோன் நெஞ்சறப் பெற்ற தொன்று இசை
அன்னோனை இழந்த இவ் உலகம்,
என் ஆவது கொல் ? அளியது தானே!

பொருளுரை: நினைக்கும்பொழுது வியப்பாக உள்ளது மன்னன் இவ்வாறு வடக்கிருப்பது. வேறு நாட்டில் சிறப்பை அடைந்த சான்றோன் ஒருவன் எத்துணைப் பெரும் சிறப்பு இருந்தும், புகழை மரபாகக்கொண்டு, நட்பைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு இத்தகைய இன்னா காலத்தில் துணிவாக இங்கு வருவது அதைவிட வியப்பாக உள்ளது. அவன் வருவான் என்று கூறிய கோப்பெருஞ்சோழனின் பெருமையும், அவ்வாறு தவறாமல் வந்தவனின் அறிவும் வியக்குந்தோறும் வியக்குந்தோறும் வியப்பின் எல்லையைக் கடந்ததாக உள்ளது. தன்னுடைய செங்கோல் செலுத்தப்படாத நாட்டில் வாழும் சான்றோனின் நெஞ்சில் இடம்பெற்ற பழைய புகழைப் பெற்ற அவனை இழந்த இந்த உலகம் என்னவாகும்? அது இரங்கத்தக்கது.

சொற்பொருள்: நினைக்கும் காலை மருட்கை உடைத்தே - நினைக்கும்பொழுது வியப்பாக உள்ளது மன்னன் இவ்வாறு வடக்கிருப்பது, எனைப் பெரும் சிறப்பினோடு ஈங்கு இது துணிதல் - எத்துணைப் பெரும் சிறப்பு இருந்தும் இங்கு வருவதற்குத் துணிதல், அதனினும் மருட்கை உடைத்தே - அதைவிட வியப்பாக உள்ளது, பிறன் நாட்டுத் தோற்றம் சான்ற சான்றோன் - வேறு நாட்டில் சிறப்பை அடைந்த சான்றோன், போற்றி - பாதுகாத்து, இசை மரபு ஆக - புகழ் மேம்பாடாக, நட்பு கந்தாக - நட்பு பற்றுக்கோடாக, இனையதோர் காலை ஈங்கு வருதல் - இத்தகைய இன்னா காலத்தில் இங்கு வருதல், வருவன் என்ற கோனது பெருமையும் - அவன் வருவான் என்று கூறிய மன்னனின் பெருமையும், அது பழுது இன்றி வந்தவன் அறிவும் - அவன் சொல்லிய சொல் தவறாதவாறு வந்தவனது அறிவும், வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பு இறந்தன்றே - வியக்குந்தோறும் வியக்குந்தோறும் வியப்பின் எல்லையைக் கடந்ததாக உள்ளது, அதனால் - ஆதலால், தன் கோல் இயங்காத் தேயத்து உறையும் - தன்னுடைய செங்கோல் செலுத்தப்படாத நாட்டில் வாழும், சான்றோன் நெஞ்சறப் பெற்ற - சான்றோனின் நெஞ்சில் இடம்பெற்ற, தொன்று இசை அன்னோனை - பழைய புகழைப் பெற்ற அவனை, இழந்த இவ் உலகம் என் ஆவது கொல் - இழந்த இந்த உலகம் என்னவாகும், அளியது தானே - இரங்கத்தக்கது

sangailakkiyam.org